Budova kresťanskej viery

Category: viera a nádej
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

Položenie základu pre život v biblickej viere

Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný…

1. Petrov 2:6

Kresťanský život je pripodobnený k budovaniu a k stavbe. Ako každá budova je postavená na nejakom základe, takou je aj budova kresťanskej vier, budova kresťanského životom. Najprv potrebujeme pre svoju vieru položiť základ, a potom na tomto základe ďalej budujeme – nesieme sa k dokonalosti (Kolosenským 2:6-7; Židom 6:1; Júda 20).

Úvod

Tak ako budova, ktorá má dlho vydržať a uniesť nepriazeň počasia a iných okolností, potrebuje pevný základ, tak aj kresťan potrebuje svoj život postaviť na dobrý, pevný, zdravý základ a na tomto základe budovať celý svoj kresťanský život. V prirodzenej oblasti, oblasti stavebníctva, sú základy prvou a najdôležitejšou časťou každej pevnej a stabilnej budovy. Veľkosť a rozsah fyzickej budovy sú určené jej základmi. Medzi základom a budovou je priama a úzka súvislosť. Slabý a plytký základ môže uniesť len malú budovu. Silné a hlboko položené základy môžu uniesť veľkú budovu.

Budova postavená na slabých a plytkých základoch sa časom zrúti, rozpadne. Stane sa z nej hromada rozvalín. Tak podobne je to aj so životom veriacich, ktorí svoj život nepostavili na pevný duchovný základ. Stroskotajú vo svojom živote a jediným dôvodom ich zlyhania je základ viery, ktorý nebol dobre položený a nemohol uniesť budovu života vo viere a v posvätení, ktorá mala byť na ňom vybudovaná.

Tak to priamo vyučuje Pán Ježiš Kristus v podobenstve o rozumnom človekovi a človeku bláznovi (Matúš 7:24-27). Rozumný človek postavil svoj dom na skale – tento dom obstál, nezrútil sa, lebo stál na pevnom, dobrom základe. Dom druhého človeka neodolal, zrútil sa práve preto, že nemal dobrý základ, bol postavený na piesku.

Čo je Bohom určený základ života kresťanskej viery?

Na túto otázku Písmo skrze apoštola Pavla dáva priamu odpoveď a tá je: „*Podľa milosti Božej, ktorá mi je daná, ako múdry staviteľ položil som základ…*“ (1. Korintským 3:10). Tým základom, o ktorom tu apoštol Pavol hovorí, je Ježiš Kristus: „*Lebo iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus.*“ (1. Korintským 3:11). Týmto Bohom určeným základom je osoba, vykupiteľská obeť a dielo Pána Ježiša Krista. Žiaden iný základ, na ktorom by obstála budova (stavba) života viery, neexistuje, a preto nie je možné iný základ ani položiť. Budova viery, ktorá by bola postavená na inom základe ako na Ježišovi Kristovi, neobstojí – zrúti sa, zlyhá. Pavol tu o položení základu a o stavaní na tomto základe hovorí vo všeobecnom zmysle budovania kresťanského života, teda o budovaní života viery ako jednotlivca, tak aj kresťanského spoločenstva.

Tento základ, na iných miestach pomenovaný aj ako uholný kameň, je rozhodujúci, lebo od neho sa odvíja všetko ostatné: „*Preto je aj napísané v Písme: Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený.*“ (1. Petrov 2:6). Peter sa pritom odkazuje na nasledovný starozákonný text: „*Preto takto vraví Hospodin, Pán: Ajhľa, ja kladiem na Sione kameň, kameň osvedčený, vzácny uholný kameň, pevne založený: Kto verí* (v neho), *nebude zahanbený!*“ (Izaiáš 28:16 – evanjelický preklad).

Ako Starý, tak aj Nový zákon potvrdzujú túto životne dôležitú skutočnosť kresťanskej viery: Jediným skutočným základom kresťanského života je Ježiš Kristus sám. Nie je ním nikto iný a nič iného. Nie je ním žiadna iná osoba, žiadna denominácia, žiadne spoločenstvo, žiaden cirkevný obrad či úkon. Je ním len Ježiš Kristus a žiadny iný základ pre spasenie a získanie večného života nikým ani položený byť nemôže, lebo len On je Bohom vyvoleným a určeným základným (uholným) kameňom pre život viery v Boha.

Potvrdenie toho, kto je základom biblickej viery, nachádzame aj v Starom zákone. Napríklad žalmista Dávid vyznáva: „*Hospodin je mojou skalou… mojím bralom, ku ktorému sa utiekam, mojím štítom a rohom môjho spasenia, mojou vysokou pevnosťou.*“ (Žalm 18:3). Podobne aj v Žalme 62 Dávid robí opäť podobné vyznanie viery: „*Len na Boha, mlčiac, očakáva moja duša; od neho je moje spasenie. Len on je mojou skalou a mojím spasením, mojím vysokým hradom, nepohnem sa veľmi.*“ (Žalm 62:2-3). V tomto vyznaní pokračuje ďalej aj vo veršoch 6 až 8 tohto žalmu: „*Len očakávaj mlčky, moja duša, na Boha… Len on je mojou skalou a mojím spasením… nepohnem sa. Na Bohu je založená moja spása, a od neho je moja sláva; skala mojej sily, moje útočište je v Bohu*.“ Žalmista vyznáva, že základom jeho spasenia je len Boh. Len Hospodin je jeho skalou, na ktorej keď stojí, tak sa nepohne. Svoje vyznanie zdôrazňuje slovom „len“, tzn. „jedine“. *Len Hospodin*, *len Boh je skalou, základom a pevnosťou spasenia* – nikto iný, *len Hospodin*. V týchto veršoch sú prepojené slová *skala* (ako základ) a *spasenie*. Oboje, základ viery a spasenie, je možné nájsť len v jednej osobe a tou je Ježiš Kristus sám.

Toto vyznanie môžeme rovnako nájsť aj v prehlásení apoštola Petra, keď na Letnice hovorí k Izraelitom o Ježišovi Kristovi Nazaretskom: „*To je ten kameň, opovrhnutý vami staviteľmi, ktorý sa stal hlavou uhla*

(základom spasenia). *A nieto v inom nikom spasenia, lebo ani nieto iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľuďmi, v ktorom by sme mali byť spasení.*“ (Skutky 4:11-12). Len tá budova viery, ktorá je postavená na Pánovi Ježišovi Kristovi, je budovou, ktorá stojí pevne a nepohne sa.

Ako môže položiť človek do svojho života základ, ktorým je Ježiš Kristus?

Všetci ľudia sa rodia hriešni a hrešia. V Adamovi sa všetci ľudia stali hriešnikmi – rodia sa ako hriešnici a preto hrešia – a nemajú slávy Božej (Rímskym 3:23). Vo svojich hriechov sú Bohu stratení, a preto všetci potrebujú byť spasení, vyslobodení zo svojich hriechov, zachránení zo svojho hriešneho postavenia, v ktorom sa pred Bohom nachádzajú.

Keď hovoríme o Bohom určenom základe pre spasenie, o Ježišovi Kristovi a jeho diele, tak si potrebujeme uvedomiť, že spasenie je Božie dielo a je to dielo dokonalé a dokončené (Židom 10:14). Boh pre záchranu človeka teda urobil všetko potrebné skrze svojho Syna. Človek však musí pripravenú spásu osobne prijať vierou. Človek potrebuje Božiemu dielu uveriť, privlastniť si skutočnosť spasenia v Ježišovi Kristovi za svoju.

Pavol podľa prvej časti verša 1:Korintským 3:10 („…*ako múdry staviteľ položil som základ*…“) kladie základ spasenia pre iných - kladie základ spasenia (skalu spasenia) do života iných tým, že im zvestuje evanjelium. V rovnakom zmysle je to povedané aj vo verši 1. Korintským 1:27. Apoštol Pavol bol Bohom vyvolenou nádobou niesť evanjelium hlavne pre pohanov (pozri napr. Skutky 18:9-10; Rímskym 11:13; Galatským 2:7-8). Boh povoláva svojich služobníkov, ustanovuje ich, vyzbrojuje a posiela zvestovať evanjelium – klásť základ spasenia, ktorým je Ježiš Kristus (pozri Skutky 1:7-8).

V druhej časti verša „…*Ale nech každý hľadí, ako naň stavia*.“ (1. Korintským 3:10) už čítame, že človek tento základ spasenia vo svojom živote potrebuje mať, potrebuje ho do svojho života položiť a ďalej potom naň stavať. Je samozrejmé, že k tomu, aby ktokoľvek mohol na tento základ stavať, musí ho najprv vo svojom živote mať položený. Slovo *každý* znamená, že tak pre svoju spásu vo svojom živote musí urobiť každý jednotlivec.

Ako sme už uviedli, základom spasenia (skalou) je osoba Ježiša Krista a jeho dielo a len on je pevným základom, pevným základným kameňom budovy kresťanskej viery. Položiť do svojho života tento základ, túto základovú skalu Božej stavby spasenia, Biblia označuje aj synonymickými výrazmi: *prijať Ježiša Krista* (Kolosenským 2:6) a *uveriť v Ježiša Krista,* ako sme o tom už písali aj v časopise *Solas* číslo 21, str. 17. V rovnakom zmysle synonymickými výrazmi s predchádzajúcimi sú aj výrazy *prijať evanjelium* alebo *uveriť v evanjelium Ježiša Krista* tak, ako ho oznamuje Biblia, a ako ho zvestovali apoštoli Pána Ježiša Krista (pozri napr. 1. Korintským 15:1-4). Aj dnes všetky tieto výrazy pre nás znamenajú jedno a to isté: *uveriť v Ježiša Krista* – uveriť, že on, Boží Syn, je tenzasľúbený Mesiáš, Spasiteľ a to, čo a ako o ňom hovorí Božie slovo: „*Ale všetkým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími, tým, ktorí veria v jeho meno*“ (Ján 1:12).

Po tom, čo sme si doteraz v skratke povedali, už rozumieme, že spasiteľná (zachraňujúca) viera je viera v Spasiteľa Ježiša Krista a jeho dielo:

> *„Lebo ste milosťou spasení skrze vieru, a to nie zo seba, je to dar Boží, nie zo skutkov, aby sa niekto nechválil.“* (Efezským 2:8-9).

> *„Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie.“* (Rímskym 10:17 a 9 – a celá desiata kapitola Listu Rímskym, hlavne verše 9-17; Skutky 8:12-14).

Pán Ježiš povedal (Matúš 7:24-27), že ten, kto čuje jeho slová a činí ich, je ako ten, kto postavil svoj dom na skale. Položiť do svojho života ten správny základ, ktorým je Ježiš Kristus, znamená počuť slová Pána Ježiša – slová evanjelia ukrižovaného a vzkrieseného Krista – a uveriť im.

> *„Lebo keď vyznáš Pána Ježiša svojimi ústami a uveríš vo svojom srdci, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený*.“ (Rímskym 10:9).

Záverom pripomenieme aj tú skutočnosť, že nie všetci pre svoj život položili za základ viery Pána Ježiša Krista. Prorok Izaiáš hovorí a sa pýta: *„Ale nie všetci poslúchli evanjelium. Lebo Izaiáš hovorí: Pane, kto uveril našej zvesti?*“ (Rímskym 10:16). Nie všetci príjmu evanjelium. Nie všetci uveria tejto dobrej zvesti. Počujú, ale neuveria. Mnohí sa pohoršia (Matúš 11:6), evanjelium Ježiša Krista odmietnu a idú svojou cestou, idú podľa svojej vôle a svojich predstáv o spasení. Najčastejšie je to predstava spasenia z konania dobrých skutkov. Takto však spasený nikto byť nemôže, lebo všetky skutky nespaseného, teda hriešneho človeka, *sú ako ohyzdné rúcho* (Izaiáš 64:6). Ich stavba, postavená na takomto alebo akomkoľvek inom základe, okrem toho, ktorým je Ježiš Kristus, veľmi rýchlo schátra a sa rozpadne.

Blahoslavení sú všetci, ktorí sa utiekajú k nemu.

Žalm 2:12

Prechod kategóriu Viera a nádej